

ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ Ռ.Ա.Կ.-Ի ԵՒ Հ.Յ.Դ.-Ի ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ
ՀԱՅԱՍՏԱՆ-ԹՈՒՐՔԻԱ 30 ՕԳՈՍՏՈՍ 2009 ԹՈՒԱԿԻՐ
ՓՈԽ -ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԵԱՆ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԳԾՈՎ

22 Ապրիլ 2009ի տխրահռչակ «Հայաստան-Թուրքիա փոխ մերձեցման համաձայնագր»ին մեզի հասցուցած շոնթալից ապտակեն ետք, որը փափուկ պահուն սկամայ պապանցեց շրթները Օպամայի ու **Հայոց Ցեղասպանություն**ն բառերը չարտասանեց, ահա առաւել մեծ փոթորիկ մը, «ցունամի» մը, կու գայ տարտղնելու առանց այդ ալ շուարած Հայ իրականութիւնը:

Այս անգամ 30 Օգոստոս 2009 թուակիր «Հայաստան-Թուրքիա դիւանագիտական յարաբերութեան հաստատման մասին արձանագրութիւն» պիտակին տակ:

Շրջանիս ՀՅԴի եւ ՌԱԿի պատասխանատու մարմիններու թէ սոսկ ընկերներու վերոյիշեալ արձանագրութեանց շուրջ կատարած բաւականին խորաթափանց քննարկումներէն, ապա նաեւ Սփիւրքեան թէ հայրենի իշխանութեանց կեդրոնական թէ մտաւորական դէմքերու բացատրողականներու թէ արտայայտութիւններու անաչառ գնահատումներնէն ետք, որոշուեցաւ հետեւեալ հաղորդագրութեամբ շրջանիս ձայնը միացնել համազգային ահագանգին:

Անկասկած թէ ողջունելի է Հայաստան-Թուրքիա դիւանագիտական յարաբերութեանց սկզբնաւորումը: Անկասկած թէ ողջունելի է սահմաններու բացումը: Անկասկած թէ ողջունելի է բարի դրացնութեան հաստատումը ոչ միայն Թուրքիոյ հետ ալ նաեւ Ատրպէյճանի հետ: Ինչո՞ւ չէ: Ո՞վ պիտի չողջունէր մեզի պարտադրուած շրջափակումին վերացումը:

Բայց եւ այնպէս Ա) Պայմանաւորել զայն Հայաստան-Թուրքիա ներկայ սահմաններու անխախտելիութեան խոստումով, Բ) Պայմանաւորել զայն մեր դարաւոր ու պատմական հողերու պահանջքին հրաժարումով, Գ) Պայմանաւորել զայն Թուրքիոյ կողմէ թէ ընդհանրապէս՝ Հայոց Ցեղասպանութեան ճանաչման սերունդներու պահանջքին հրաժարումով, Դ) Պայմանաւորել զայն ուղղակի թէ անուղղակի ԼՂՀի պահանջատիրութեան հրաժարումով - պարզապէս անընդունելի է:

Եթէ այդ մէկը համազգային անձնատուութիւն չէ՛, նուազագոյնը դասալքութիւն է մեր ազգային աւանդին ու ժառանգին հանդէպ ու պիտի դասուի անկասկած աններելի մեղք ազգին պատմութեան դատաստանին առաջ:

Շրջանիս ՀՅԴի եւ ՌԱԿի մարմինները Հայաստան-Թուրքիա սահմաններու բացման թէ դիւանագիտական փոխ յարաբերութեանց գծով իրենց վերապահ ու զգուշաւոր ողջերթի մաղթանքէն ետք, խստօրէն կը մերժեն նոյն այդ 30 Օգոստոս թուագրեալ արձանագրութեան մէջ նշեալ յօդուած-պարբերութիւնները Ա) ինչ կը վերաբերի Հայաստան-Թուրքիա ներկայ սահմաններու ճանաչման թէ անխախտելիութեան պարտաւորութեան, ինչ որ ուղղակիօրէն պիտի թարգմանուի որպէս համահայկական համակերպում թէ վաւերացում՝ Հայութեան կամքէն անկախ ստորագրեալ Կարսի Դաշնագրին, Բ) ինչ կը վերաբերի, երկու ժողովուրդներու միջեւ փոխ վստահութեան վերականգման թէ պատմական հարթութեան գծով եւ թէ նոյն նպատակի համար կազմուելիի միջ-կառավարական յանձնախումբին, դարձեալ կը մնանք բացարձակ մերժողական դիրքի վրայ քաջ գիտակցելով եւ խորապէս համոզուած թէ զոյգ ժողովուրդներու փոխ վստահութեան վերականգնումը պիտի ամրագրուի նախ եւ առաջ Թուրքիոյ կողմէ իր գործած ոճիրի պատասխանատուութեամբ, այլ խօսքով Հայոց Ցեղասպանութեան փաստի ճանաչմամբ, որմէ ետք միայն պատմական հարցերու հարթութիւնը պիտի գտնէ իր պատշաճ հունը, Գ) եւ վերջապէս ինչ կը վերաբերի այն յօդուածին որ կը խօսի «տարածքային երկկողմ ու բազմակողմ պարտաւորութեանց», առայժմ մինչեւ մեր ամբողջ ազգին ու սերունդներու արդար պահանջքներու յատկապէս հողահաւաքի լրումը, այդպիսի պարտաւորութիւն կը մերժենք, որովհետեւ անիկա միայն պիտի ամրագրէ զաւթումը Հայկական տարածքներու, որոնք մինչեւ օրս կը մնան ազերիներու, թուրքերու եւ ուրիշներու տիրապետութեան ներքեւ: Եւ ի՛նչ հեզմանք, այդ ալ մեր համաձայնութեամբ, եւ ի գին ինչի՛:

Այնուհետեւ, կը թելադրենք՝ աւելին կը պահանջենք մեր հայրենի իշխանութիւններէն, որոնց ուսերուն է բեռցուեր ոչ այնքան դիւր պատասխանատուութիւն, ըլլալ ծայրայեղ

զգուշաւոր, գիտակից, շրջահայեաց, քանզի պահը լիքն է փորձութեամբ թէ որոգայթներով:

Միրելի այրեր Հայոց երկրի, դուք գործելու էք ոչ թէ միայն որպէս Հայաստանի, այլ Հայ ազգի ասպետներ եւ հաշուետու էք ոչ թէ միայն ձեզ ընտրողներուն, այլ ամբողջ հայ ազգին առաջ:

Երուսաղէմ